

ЧРЕЗ ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ
"ИНФОРМАЦИЯ И ВРЪЗКИ С
ОБЩЕСТВЕННОСТТА"
КЪМ МИНИСТЕРСКИЙ СЪВЕТ
ДО ВЪРХОВЕН
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ЖАЛБА

от

Алексей Юрданов Лазаров

ЕГН 7511076267

ул."Иван Вазов" № 20, София 1000

СРЕЩУ

Решение за отказ № 03-07-
10/13.07.01г.

На Директора на Дирекция "Връзки
с обществеността"

Уважаеми Господа /Госпожи/ Съдии,

На 31.07.2001г. подадох заявление за достъп до обществена информация във формата на копие от стенограма от заседание на Министерския съвет, състояло се на 26.07.2001г. Заявлението беше адресирано до Дирекция "Информация и връзки с обществеността" на Министерския съвет на Република България, чийто директор е упълномощен да предоставя обществена информация със заповед на Министъра на държавната администрация.

На 13.03.2001г. получих писмен отговор от Директора на Дирекция "Информация и връзки с обществеността" на МС на РБ, в който ми беше отказан достъп до поисканата информация. Според него достъпът до такава информация бил ограничен съгласно чл.37 ал.1 т.1 вр. с чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ. Отказът да ми се предостави поисканата информация, представлява решение по смисъла на чл.28 от ЗДОИ и е незаконосъобразен и постановен в противоречие с целта на закона.

1. Изразеното в обжалваното решение становище, че стенограмата от заседанието на Министерския съвет представлява документ с несамостоятелно значение, не съответства на смисъла на разпоредбата на чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ. В същата са изчерпателно изброени видовете документи, които попадат в категорията с несамостоятелно значение. Това са документи, съдържащи мнения, препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации. Всеки от членовете на Министерския съвет представлява държавен орган сам по себе си, а отделно от това и Министерският съвет е орган. Дейността, която министрите осъществяват при своето участие в заседанията на Министерски съвет, не е даване на мнение или препоръка. Всеки един от тях участва в обсъжданията и приемането на актовете на Министерския съвет, което участие е същностен елемент от производството по приемане на актове на този орган,

без който то не може да бъде осъществено. От тълкуването на чл.13 ал.4 от ЗАП е видно, че мнението е волеизявление на орган, различен от органа, отговорен за приемането на даден акт, което последният може да вземе предвид по свое усмотрение. Няма данни в поисканата стенограма да има снети волеизявления на лица или органи, които не са част от Министерския съвет. Следователно, макар и информацията, съдържаща се в стенограмите на Министерския съвет, да е служебна информация, тя не попада в кръга на определената от чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ.

2. На второ място, дори поисканата информация да попадеше в кръга на определената в чл.13 ал.2 т.1 от ЗДОИ, тълкуването на тази разпоредба, прието в обжалваното решение, пак щеше да е в противоречие с целта на закона. Неправилно в обжалваното решение разпоредбата е изтълкувана като императивно въвеждаща ограничение на правото на достъп до информация. Всъщност тя овластява съответния задължен субект да прецени въз основа на конкретните факти дали да предостави поисканата информация или не. При тази преценка органът трябва да спазва необходимия баланс между принципите за откритост и защита на правото на информация - от една страна, и защитата на правата и интересите на другите - от друга. При тази преценка той трябва да идентифицира интересите и правата, за защитата на които преценява да ограничи достъпа до обществена информация. Тези права и интереси са изчерпателно изброени в чл.41 ал.1 изр.2 от Конституцията. Следователно при упражняването на оперативната самостоятелност по чл.13 ал.2 т.1 законът задължава съответния орган да съобрази фактическата обстановка, да идентифицира защитения интерес и да прецени горепосочения баланс. Съгласно чл.38 ал. от ЗДОИ тази преценка трябва да бъде снета в мотивите за отказ. В случая тази преценка не само не е направена, но погрешно тълкувайки закона задълженият субект е сметнал, че трябва при всяко положение да ограничи достъпа до обществена информация, което противоречи на целта на закона.

3. В противоречие със закона в обжалваното решение се изтъква, че заседанията на Министерския съвет не били публични. ЗДОИ не предвижда наличието или липсата на публичност на заседанията на едни или други колегиални органи като основание за ограничаване на правото на достъп до обществена информация. Основанията за ограничаване на правото на достъп са изчерпателно предвидени в чл.7 ал.1 от ЗДОИ. Отделно от това чл.125 от Устройствения правилник на Министерски съвет и неговата администрация въвежда принцип на публичност на работата на Министерски съвет при вземането и изпълнение на решения.

Поради и на основание горното моля да отмените отказа да ми бъде предоставена поисканата обществена информация като противоречащ на материалния закон и целта на закона.

Особено искане: Моля на основание чл.40 ал.3 от ЗДОИ да изискате служебно поисканата информация за проверка на законосъобразността на обжалвания отказ.

Прилагам:

1. Заявление вх. № 0307-10/31.02.2001г.

2. Решение за отказ № 0307-10/13.08.2001г.
3. Заповед № В-36/ 29.12.2001 г. на Министър-председателя и министър на държавната администрация
4. Препис от жалбата и писмените доказателства за ответника

С уважение: